

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 120. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665832402144/facsimile.pdf> (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

men Folk siger om os to, at vi er meget gode Venner.

— Hvem har sagt Dem det?

— Adskillige . . . Men det er mig ligegyldigt. Bagtalelsen har aldrig interesseret mig, ikke en Gang den Bagtalelse, der gaar ud over mig selv. Og uden Overgang gav hun sig til at tale om en ny Roman, som lige var udkommen i Paris.

Der blev i Virkeligheden talt meget om Grevinde Urne.

Thi Ellen havde ingen Egenskaber, som kunde forsonde hendes eget Køn med hendes Skønhed: hun viste ikke megen Fortrolighed mod nogen, hun var ikke meget blød i sit Væsen og hun havde ingen uadskillige Veninder. Derfor hævnedes Damerne sig ogsaa, naar Ellen var fraværende, ved bestandige Raillerier, som holdt sig op ved allehaande Smaating: ved den gule Rose, hun altid havde fæstet ved sit Bryst, ved det sorte Silkebetræk paa Væggene i hendes Budoir, og, mellem sig selv indbyrdes, ved alt det nøgne i hendes Malerisamling.

Herrerne var paa deres Side mistænksomme og aarvaagne. De holdt Ørene stive og ventede. Selv de kyndigste forstod ikke, men de tænkte, at Tiden vilde modne Frugten, og saa vilde den vel en smuk Dag falde ned i Hovedet paa en eller anden. Derfor holdt de sig i Nærheden, og mens de ventede, gik de omkring og snusede efter en Hemmelighed i Grevindens Liv og — fandt intet.